

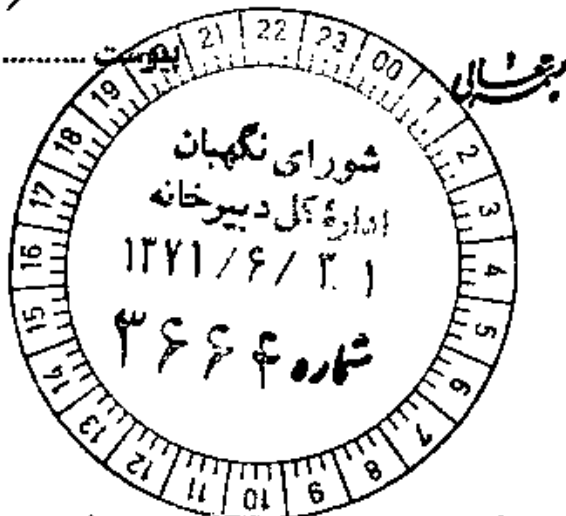
جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

اداره کل قوانین

شماره ۱۷۱۱۱۱۱۱

تاریخ ۱۳۷۱/۶/۲۱

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۵۲۴ مورخ ۱۳۷۰/۱/۱۹ دولت در خصوص
تامین زنان و کودکان بی سرپرست که یک فوریت آن در
جلسه علنی روزیکشنبه ۱۳۷۱/۵/۲۱ تصویب شده بود ، در
جلسه علنی روز یکشنبه ۱۳۷۱/۶/۲۹ مجلس شورای اسلامی
با اصلاحاتی به تصویب رسیده است که در اجرای اصل نود
و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای
محترم به پیوست ارسال میگردد. /ب

رئیس مجلس شورای اسلامی

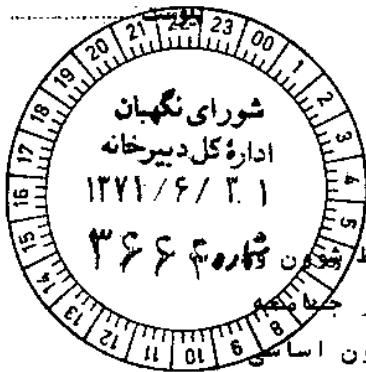
علی اکبر ساطق نوری

۱۳۷۱/۶/۲۱

بسم تعالی

لایحه تامین زنان و کودکان بی سرپرست

ماده ۱ - به پیروی از تعالیم عالیّه اسلام در جهت حفظ حقوق اجتماعی زن و کودک بی سرپرست و زدودن آثار فقر از جامعه اسلامی و به منظور اجرای قسمتی از اصل بیست و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، زنان و کودکان بی سرپرستی که تحت پوشش قوانین حمایتی دیگری نیستند از حمایتهای مقرر در این قانون بهره مند خواهند شد.

ماده ۲ - مشمولان این قانون عبارتند از :

۱ - زنان بیوه - بیوه به زنانی اطلاق می شود که به عقد ازدواج (دائم یا منقطع) درآمده و سپس به یکی از دلایل طلاق ، فوت شوهر ، فسخ عقد ، صدور حکم موت فرضی ، بذل مدت و یا انقضای مدت در نکاح منقطع ، شوهر خود را از دست داده باشند.

۲ - زنان پیرو سالخورده - زنان بی سرپرست و مسنی هستند که قادر به تامین معاش خود نباشند.

۳ - سایر زنان و دختران بی سرپرست - به زنان و دخترانی اطلاق می شود که بنابه علیی از قبیل : مفقودالاشرف شدن یا از کار افتادگی سرپرست ، بطور دائم یا موقت بدون سرپرست (نان آور) می مانند.

۴ - کودکان بی سرپرست - به کودکانی اطلاق می شود که بنابه هر علت و بطور دائم یا موقت ، سرپرست خود را از دست داده باشند.

تبصره - کودکان موضوع بند (۴) این ماده ، در مورد پسران تا رسیدن به حداقل سن قانونی (مندرج در قانون کار) مگر اینکه شرایط ادامه تحصیل داشته باشند و در مورد دختران تا زمانی که ازدواج نمایند ، مشمول این قانون باقی خواهند ماند مگر اینکه تحت سرپرستی قرار گیرند یا به نحوی تمکن مالی بیابند.

ماده ۳ - زنان و کودکان بی سرپرست که به هر نحو از مستمری های بازنشستگی ، از کار افتادگی و با زماندگان بهره مند می شوند و یا از تمکن مالی برخوردار باشند از مشمول مقررات این قانون خارج هستند.

ماده ۴ - حمایت های موضوع این قانون عبارتند از :

۱ - حمایت های مالی شامل تهیه وسائل و امکانات خودکفائی یا مقرری نقدی و غیر نقدی به صورت نوبتی یا مستمر.

تعالی

۲ - حمایت‌های فرهنگی ، اجتماعی شامل ارائه خدماتی نظیر خدمات آموزشی (تحصیلی) ، تربیتی ، کاریابی ، آموزش حرفه و فن جهت ایجاد اشتغال ، خدمات مشاوره‌ای و مددکاری جهت رفع مسائل و مشکلات زندگی مضمولان و به وجود آوردن زمینه ازدواج و تشکیل خانواده .

۳ - نگهداری روزانه یا شبانه‌روزی کودکان و زنان سالمند بی‌سرپرست در واحدهای بهزیستی یا واگذاری سرپرستی و نگهداری اینگونه کودکان و زنان به افراد واجد شرایط .

تبصره - کلیه مضمولان واجد شرایط که از سلامتی جسمی و روانی برخوردارند به تشخیص مددکاران ذیربط ، جهت شرکت در دوره‌های آموزش حرفه‌ای و کاریابی معرفی میشوند .

ماده ۵ - میزان ومدت پرداخت مقرری‌ماهانه طبق آئین‌نامه‌ای تعیین می‌گردد که بنابه پیشنهاد سازمان بهزیستی کشور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .

تبصره - پرداخت مقرری نقدی و غیرنقدی تا احراز موارد مندرج در ماده (۶) این قانون ادامه خواهد یافت .

ماده ۶ - در موارد زیر مقرری مضمولان قطع خواهد شد .

۱ - در صورت ازدواج ، رجوع یا تحت تکفل قرار گرفتن .

۲ - یافتن تمکن مالی .

۳ - خودداری از شرکت در دوره‌های آموزشی (تحصیلی) و آموزش حرفه‌ای بدون عذر موجه .

۴ - امتناع از قبول شغل مناسب پیشنهادی .

تبصره - در صورت محکومیت کیفری که منجر به بازداشت و زندان شود ، مقرری مربوط در مدت محکومیت قطع خواهد شد .

ماده ۷ - هرکس براساس اسناد و گواهی‌های خلاف یا با توسل به عناوین تقلبی از مزایای مقرر در این قانون به نفع خود استفاده نماید به رد عین یا معادل کمکه‌های نقدی و غیرنقدی دریافتی و نیز تا دو برابر آن جریمه محکوم می‌شود و چنانچه موجبات استفاده اشخاص ثالث را من غیر حرق فراهم نماید به جزای نقدی تا سه برابر مزبور محکوم خواهد شد .

بسمه تعالی

تبصره ۱ - کلیه خسارات و وجوه حاصل از جرائم نقدی مقرر در این قانون در یکی از حسابهای خزانه تمرکز می‌یابند و بر اساس درخواست سازمان بهزیستی کشور و طبق آئین‌نامه‌ای که به تصویب هیات وزیران می‌رسد، هزینه می‌گردد.

تبصره ۲ - سازمان بهزیستی می‌تواند از هدایا و کمکهای اشخاص حقیقی و حقوقی در جهت اجرای این قانون استفاده نماید.

ماده ۸ - چنانچه مشمولان این قانون، اشتغال، ازدواج یا رجوع خود را مکتوم داشته و مقرری دریافت دارند، برابر ماده ۷ این قانون مورد پیگرد قرار خواهند گرفت.

ماده ۹ - سازمان بهزیستی کشور مجری این قانون خواهد بود و موظف است آئین‌نامه‌های اجرائی مربوط را ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ قانون با هماهنگی کلیه نهادها و دستگاههای ذیربط تهیه و جهت تصویب به هیات وزیران تقدیم نماید.

تبصره - اجرای این قانون مانع از انجام وظایف قانونی و موارد پیش‌بینی شده در اساسنامه کمیته امداد امام خمینی (ره) نمی‌باشد و کمیته مزبور در چارچوب وظایف قانونی خویش کماکان نسبت به ارائه خدمات مربوط ادامه خواهد داد.

ماده ۱۰ - کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانهای دولتی و وابسته به دولت، موسسات عمومی و سازمانهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام می‌باشد موظفند همکاریهای لازم را در زمینه اجرای این قانون با سازمان بهزیستی کشور معمول دارند.

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ۱۰ ماده و ۷ تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و نهم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ب/

رئیس مجلس شورای اسلامی

علی‌اکبر باطوقوری